

פְּרֻשֵׁת כִּי תֵצֵא, תשי"ע

אָסוּר לְקַרְא בְּשַׁעַת הַתְּפִלָּה. נָא לְשׁוּמַר עַל קִדְשׁ תְּהַגְלִיּוֹן

פניני עיני חמד

יזכר לנאור ע"י בית הכנסת שכונת עין חמד - אגודת ציון

העלון מוקדש לרפואת ציון בן צ'חלה

פְּרֻשֵׁת כִּי תֵצֵא - יַפֶּת תֹּאֵר

"כִּי תֵצֵא לַמִּלְחָמָה עַל-אִיְבֹיֶיךָ... וְרָאִיתָ בַּשְּׂבִיָּה אִשָּׁת יַפֶּת-תֹּאֵר וְחִשְׁקָתָּ בָּהּ"

כלומר, הותרה לך אשה במסגרת הנישואין דווקא, אמנם התורה מתחשבת ביצריו של החייל, ויודעת כי הפעם אין לדרוש את בלימתו, אבל ההפקרות לא הותרה. התורה אינה מסכימה למעשה, שאין בו נשיאה באחריות. חשקת בה? שאנה לאשה! זה תוקף האחריות וזה גדרה- במסגרת הנישואין!

אבל בטרם נישואין כדאי לברר, אם אהבה כאן או תאוה, אם רגשות כנים או הסתנוורות מיופי. על כן העמידה התורה לעם סדרים שיעזרו לו לוודא נקודה זו. הרגשות...

על כן: "וְהִבֵּאתָ אֶל תּוֹךְ בֵּיתְךָ. וְגִלְחָה אֶת ראשה ועשתה את צפרנה. והסירה את שמלת שביה מעליה וישבה בביתך ובכנתה את אביה ואת אמה ירח ימים".

התורה מטילה חודש מבחן למען ההחלטה השקולה והנכונה. חודש בלא כל סממנים חיצוניים מושכי לב. בלא שמלות פאר וכו'. ובהתנהגות אפורה של בכי בביתו. 100-100 מדובר באשה נכרייה בת לעולם זר, הבאה ממהות אחרת ומתרבות שונה. מן הראוי לברר את מידת ההתאמה ביניהם מבעוד מועד. ורק אם תחפוץ בה, למרות המבחן, הרי אז: "ולקחת לך לאשה".

בברכת שבת שלום
הרב אליהו חיים פנחס
רב ק"ק "עין חמד" - מבשרת ציון

לוחמי ישראל חרתו על דגלם, מאז ומעולם, את ההומאניות והחמלה כמצוות התורה. בתוך ההמולה, המראות הקשים והשמירה על העם והארץ, דנה הפרשה בנושא אנושי רגשי- נשיאת אשה. נישואין בתקופת המלחמה והשבי לאשה נכרייה וזרה שאינה מן העם.

המפליא הוא שהתורה, הלוחמת מלחמה עיקשת נגד נישואי תערובת, מגלה במקרה זה ליברליות מפתיעה, היא מתירה לחייל לשאת אשה יפה זו לאשה. כפי שנאמר: "ולקחת לך לאשה". מה קרה? האם המלחמה מתירה נישואי תערובת?

אכן! במלחמה כידוע, פועלים היצרים ביתר תוקף, ההפקר שולט בכל. האלימות המלחמתית מפרקת מסגרות חברתיות רבות שנותרו בעורף. גם המוסר יוצא בה "חופשה ללא תשלום". ונדמה לאדם שהכל מותר. על כן, כשבנות האויב בימי קדם הסתובבו במכוון בשדות המערכה כדי לפתות את חיילי הצד שכנגד, עלול היה החייל לאבד את השליטה.

"לא דברה תורה אלא כנגד יצר הרע"- אומר רש"י בשם התלמוד. נותן התורה הוא גם יוצר האדם על יצריו, והוא היודע, שבמקרה שלנו אין לדרוש מן האדם ריסון, כי הוא פשוט בלתי אפשרי. אבל "ולקחת לך לאשה".

העלון מוקדש להצלחת

י.מ.י.ש כדורי וב"ב יצחק אריאל בן טובה חגי פרזול וב"ב הודיה בת לבנה מאיר ישראל בן רחל ברכה- יראת שמים איילת בת נעמה ארז בן שושנה תומר בן רונית ציון ומאיר אברהם וב"מ עידן בן רבקה עמית בן רבקה ניסן משה בן חנה ליאור יהושע סומך וב"ב

זיווג הגון וכשר במהרה

אורן בן אסתר שמעון בן בייה כלימה סיון בת אסתר אילן בן גולייט חגית בת זילה חיה מירב בת שרה רונית בת סימי

זרע קודש בר קיימא

סיון בת אסתר אתי רחל מרים בת יהודית שמואל בן אסתר זרי כרמית בת יהודית נטלי בת יונת אורית בת רחל

רפואת הנפש והגוף

הרשל"צ הרה"ג עובדיה יוסף בן גורגיה הרה"ג יוסף שלום אלישיב בן חיה מושא הגה"צ אליעזר ברלנד בן עטיא שליט"א רחל ברכה בת פדילה דליה מאיה בת עדי דליה אפרת בת נעמה ציון בן אורית יהודה אריה בן רחל ברכה אורן בן אסתר תמר פורטונה בת מיסה יצחק בן עזרא נעם יצחק בן רחל ברכה יעקב בן גולייט ציון בן צ'חלה עינת בת רחל ברכה ציון בן צ'חלה ימנה ניזרי בת סטה- בריאות ואריכות ימים מרדכי ניזרי בן פרוחה- בריאות ואריכות ימים רחל בת זוהרה צביקה בן גולה בנימין בן יקוט נעם דוד בן סימה עדי בת רונית מסעודה וילדיה ניסן בן נעמה זילה חיה בת אקבאל - בריאות ואריכות ימים אביחי בן אסתר שירה שילת בת אורלי אסתר בת סוליקה סימי בת סוליקה דניאל בן עדי רפאל משה בן רחל דניאל בן מיה סימה בת אולין רוית בת צילה אודיה בת ברכה ציון בן צ'חלה ניסים נתנאל בן יפה אורה בת אסתר כמוס בן מנטינה אוריאל בן יפית כל עם ישראל

יא' אלול תש"ע 21/08/2010

פרשת כי-תצא

הפטרה: "רני עקרה" - ישעיה פרק נ"ד

ש. קריץ	כניסה	יציאה	ר"ת
ירושלים	18:42	19:52	20:42
ת. אביב	19:00	19:50	20:39
חיפה	19:02	19:52	20:42
ב. שבע	19:01	19:51	20:40

העלון מוקדש להצלחת ציון ומאיר אברהם ובני משפחתם

זיווג הגון, פרנסה טובה ובריאות איתנה לאליהו ניזרי בן ימנה הי"ו

שואל ומשיב בהלכה – ראש השנה

האם יש הלכות מיוחדות בערב ראש השנה?

Ice ?

להלן סיכום ההלכה מפי הרב אליהו חיים פנחסי, מפקח ענף הכשרות- רבנות מבשרת:

תשובה !

נוהגים לעשות התרת נדרים הכוללת התרת קללות בבית הכנסת בערב ראש השנה. ואין התרה זו מועילה לנדרים שהוא זוכר שנדר בכל ימות השנה, שאותם נדרים צריכים התרה מיוחדת אצל תלמיד חכם כדת. ואדם מוגבל שלא יכול לצאת מביתו, ילכו שלשה אנשים ויעשו לו ההתרה בביתו. יש נוהגים ללכת בערב ראש השנה לבית הקברות ולהשתטח על קברות הצדיקים, ונותנים צדקה לעניים. וראוי לנשים שלא לילך כלל לבתי העלמין. וכן מנהג יפה להסתפר ולכבס את הבגדים בערב ראש השנה, אחד הגברים ואחד הנשים. וכן ראוי לגברים לטבול במקווה טהרה בערב ראש השנה.

עֲנֵה מִפְּלֵאָה

בספר "תפארת ציון" הובא הסיפור המופלא הבא, המראה לנו את מידת ענוותנותם של רבותינו ועד כמה נזהרו לבל ידבקו חלילה במידת הגאווה, ומעשה שהיה כך היה:

פעם אחת באו כמה אברכים משיבת פורת יוסף לביתו של הצדיק רבי מאיר אביחצירא זצ"ל ה"בבא מאיר", כדי לבקרו. תוך כדי שיחה, הצדיק סיפר לאברכים שבא אליו אברך אחד, תלמיד-חכם משיבתם, ודיבר איתו דברי תורה, והרב נהנה מאוד מידיעותיו ותורתו ומבקש הוא לשאול בשלומו.

שאלו האברכים לשמו של האברך והצדיק השיב להם: "הוא אמר לי ששמו בן ציון אבא שאול, והוא אברך בישיבת פורת יוסף". האברכים התפלאו מאוד מהענווה של רבם, אשר הפליא לעשות להצניע ולהקטין עצמו, וסיפרו לצדיק שהרב בן ציון אבא שאול הוא אחד מראשי הישיבה ולא סתם אברך פשוט.

הפֶּרֶת הַטוֹב - פִּיצוּד! ?

להלן סיפור מופלא, שיש בו כדי ללמדנו עד כמה עלינו להכיר טובה לזולתנו ובעיקר לנשותינו, ולהלן פרטי הסיפור שנשמע מפי הגרמ"מ שולזינגר שליט"א: יום אחד, בשעה שהרצה הגאון רבי חיים שמואלביץ זצ"ל שיעור כללי בישיבת מיר, הגיע לביקור אורח מאמריקה שהיה ידיד נעוריו, הוא נכנס ושמע את שיעורו של חברו מימי הבחרות 'חיים סטוצ'ינר'.

"לאחר תפלת מנחה, הזמינו רבי חיים לביתו, ומיד בבואם בישר לרבנית על "האורח שיהיה אצלנו היום לארוחת צהריים". הם התיישבו לאכול, והרבנית הגישה מנות מרק לר' חיים ולאורח. ר' חיים אוכל במהירות כדרכו וכשגומר מבקש מהרבנית: "בבקשה, אם אפשר לקבל עוד מנה". האורח עוד לא סיים את המנה הראשונה ור' חיים סיים כבר את המנה השנייה ומבקש עוד מנה. "זה מאוד טעים, אפשר אולי לקבל עוד מנה!?"

התנהגות זו של ר' חיים הייתה כמובן לפלא גדול בעיני האורח. הוא לא עצר ברוחו ושאל אותו: "הרי אנו מכירים עוד מצעירותנו, ואני ברשותך רוצה לשאול אותך: האם ראוי לאדם רם המעלה, מרביץ תורה מפורסם כמוך לבקש עוד מנה ועוד מנה!?"

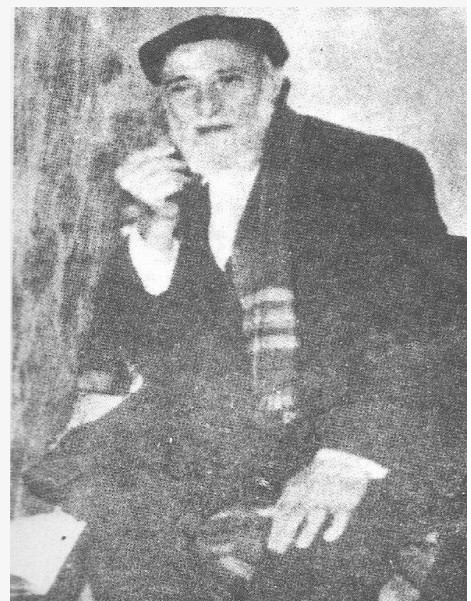
את התשובה שהשיב רבי חיים, עלינו לשים על לוח-לבנו ומול עינינו תמיד: "אתה צריך להבין, שהמרק שהיא עושה, אלו הם ה'שיעורים כלליים' שלה... כשאני מכין שיעור, ולאחר הדרשה בא אחד ממשתתפי השיעור ואומר לי: 'השיעור היה כל כך טוב. אולי ראש הישיבה יכול לחזור על השיעור עוד פעם?' הרי לבי מתמלא שמחה".

"כך גם הרבנית, וכי הכינה בקלות את המרק הזה? הרי מהבוקר היא טורחת להכינו: תחילה, עליה לרדת לירקן ולקנות את הירקות. לאחר מכן עליה לקלף ולהרתיח סיר עם מים, וכמובן להוסיף תבלינים. טועמת היא ומנסה להתאים את המרק לטעמי. טרחות מרובות עד שזכתה לראות את המרק מוכן... זה השיעור שלה! כאשר אני אומר לה "עוד פעם לחזור על השיעור" ו"עוד פעם לחזור", יש לה נחת רוח וכך אני יכול לגמול לה מעט על כל הטרחה שעשתה למעננו".

מְנוּיִים: לְקַבֵּל תַּעֲלוֹן חֲנֻמַּת ב- email מִיָּדִי שְׁבוּעָה שְׁלַח אֶת כְּתוּבַתְךָ אֵל: PnineEH@gmail.com	הַקְדָּשֵׁת הָעֵלוֹן נִתֵּן לְהַקְדִּישׁ אֶת הָעֵלוֹן לְעֹלֵי נַשְׁמַת, לְרַפּוּאָה שְׁלֵמָה, לְהַצְלָחָה, זְהוּג הַגּוּן, חֲזָרָה בְּתֻשׁבָּה וְכו' נָא לְפָנוֹת לְיֵאוֹר בִּט"ל 0506-615031 כְּתַבְתָּ הַמַּעֲרָכִת: עֲבוֹר לְיֵאוֹר עֲצֻמוֹן ר'ח' הַבֶּשֶׁם 26 א.ת.ד. 83375 מְבַשְׂרֵת צִיּוֹן. מְקוּד 90805	לְשִׂאלוֹת בְּהִלְכָה: נָא לְפָנוֹת לְרַב אֲלֵיָהוּ חַיִּים פְּנַחְסִי בִּט"ל 054-7646633
--	--	---

הצדיק הנסתר חכם מנחם מנשה זצ"ל: נולד בטורקיה ועלה לארץ ישראל. צדיק נסתר אשר כל מעשיו נעשו בסתר. נפטר בי"ב אלול ה'תשכ"ח (1968).

ענוותן שאין כדוגמתו. מעשה נסים רבים מסופרים אודותיו. בעל רוח-הקודש. רבים נושעו על ידו. גמל חסדים עם הכל בצנעה. אחת מיוזמותיו הייתה לאסוף את כל הילדים העניים, שנאלצו בשל קשיי פרנסה בבית, לצאת לעבודה, ולספק להם מורים ושיעורים בלילה. ולמרות שהוא בעצמו בקושי היה לו למחייתו, הצליח למצוא מימון למורים. איש קדוש שהאמת נר לרגליו. זמן מה לפני פטירתו אמר לאחד מבניו, כי קיבל על עצמו ללכת כפרה על עם ישראל לביטול גזרה, ואף ידע את מועד פטירתו. גם לאחר פטירתו הופיע פעמים רבות הן בהקיץ והן בחלום לאנשים והודיעם על גזרות ועוררם להרעיש עולמות ואכן לאחר מכן ראו כיצד התבטלו הגזרות בדיוק בזמן החלום. ייסד בית-כנסת בשם 'אהבת חיים' ברחוב הרב חיים-עוזר. וכן נמצא עם מייסדי ארגון "יד לאחים".

אשתו: מרת אסתר. **ילדיו:** ר' מרדכי מנשה, ר' יעקב ע"ה, ר' אברהם שבתאי (חתנו).
מספריו: **אהבת חיים** - ספר מוסר, הלכה וסיפורי צדיקים • **ליקוטי מנשה** - הלכות עפ"י סדר או"ח • **קונטרס שכר החיים** - דברי מוסר והתעוררות על מעלת לימוד ועסק התורה הקדושה ומעלת שמירת הקדושה • **קונטרס על מסכת אבות**.

באחת השבתות ערכו מספר בנות, המתגוררות בירושלים, טיול קצר לעבר הר הצופים. **באותם ימים היה עוד הר הצופים מלא במוקשים רבים. על כן, סכנה רבה ריחפה על כל יהודי העובר במקום.** אולם, נערות אלו חפצו מאוד בסקרנותם להכיר את הר הצופים. ולפיכך החליטו לבקר במקום. אולם להוריהם אמרו, שהולכות לבקר חברה מסוימת, כדי לא להדאיגם.

לאחר כשלוש שעות שבו הנערות לבית הוריהם בשלום. אחת מנכדותיו של רבנו נמנתה אף היא עם נערות אלו, שהלכו להר הצופים, כשחזרה ראתה את הסבא עומד ברחוב ומתפלל. כשהתקרבה הנכדה לעבר הסבא, כדי לשאול אותו מה אירע שהוא מתפלל ברחוב. עוד לפני שפתחה פיה, פנה רבנו לעברה ואמר: **"דעו, שמגיע לכן מכות! הלכתן בשדה מוקשים מסוכן, וסכנת נפשות ריחפה עליכן"**.

הנכדה, שהייתה המומה למשמע אוזניה, שאלה: "סבא, מניין יודע אתה שהלכנו להר הצופים?" - "אל תשאלי שאלות מיותרות!" השיבה רבנו. **"רק דעי לך שמפני שהלכתם להר הצופים לא הלכתי השבת כדרכי למסור שיעור בשכונת ממילא. היות שהייתי צריך להתפלל עבורכן, שלא יאונה לכן כל רע"**. לאחר כל זאת. ביררו הנערות אם אכן שדה זה שעברו דרכו להר הצופים שדה מוקשים הוא. ומה גדלה תדהמתן כשמעו, שרבים שעלו על שדה זה לא שבו חיים מהמקום, כיוון שטמונים בו מוקשים רבים, בלבן גדלה ביתר שאת הערכה לרבנו על פעולתו הגדולה להצלתן.

עוד סיפור מני רבים על רבנו המובא בספר **"חכם מנחם מנשה"**, המראה לנו עד כמה היה הרב ענוותן וכיצד עיניו היו צופות למרחקים ברוח-קודשו: יום אחד צעד רבנו ברחוב בלויית אחד מנכדיו ועימהם עוד אדם, והנה עבר כנגדם אחד מהאנשים שהחזיק במחלוקת על רבנו, הלה **בראותו את הרב ירק בפניו בעזותו הרבה.** הנכד שנדהם למראה עיניו חפץ מיד לתופסו ולהכותו. **אולם הצדיק תפסו בבגדו בחזקה והזהירו לבל יהיו לפגוע לרעה באיש ההוא.** אולם הנכד לא נרגע והחליט בנפשו, כי בבא העת יפרע את חובו למחות על כבוד הסבא. לאחר שהלך רבנו מעמו פגשו שוב באותו אדם. ביקש הנכד מחברו, שהיה עמו, כי יעזור לו במרדף. מיד החלו השניים לרדוף אחריו, אולם לא הצליחו לתופסו עד שנעלם בין הבניינים.

הצטער הנכד מאד, על כך שלא הצליח לתופסו, אולם הזהיר את חברו לבל יספר לסבא שניסו הם לתופסו, שהרי הזהירם לבל יפגעו בו לרעה. בהגיעו אל בית המדרש "אהבת חיים" מיד פנה אליו רבנו ואמר: **"מדוע עשית כך? וכי לא הזהרתך שלא תרדוף אחרי היהודי ההוא? הלא אני עומד כעת ומפציר בתפילות שלא תצליח לפגוע בו לרעה, ואלמלא כן, מי יודע מה היית עושה לו?!"**

הנכד נדהם למשמע אזניו וחשב בלבו: "כיצד יודע סבא את אשר חפצתי? הרי חברי בודאי לא גילה לו זאת". וליתר ברור שאל את חברו, אם בכל זאת דיבר עם הסבא על כך. הלה השיבו שבכלל לא ראהו, והוברר לו מעל כל ספק, שהסבא יודע את זה ברוח-הקודש ממש. במעמד זה התפעל הנכד יותר ויותר עד היכן מסוגל רבנו להעביר על מידותיו, עד כדי כך שהוא כל כך דואג לאותו אדם שביזהו וציערו ופגע בכבוד התורה ופועל למענו בפעולות ובתפילות.

עד כמה רבנו היה מוכן למסור נפש למען השבת, יעיד הסיפור המופלא הבא: לאחר הקמת המדינה היו בירושלים מספר בתי-קולנוע, ודבר זה היה כואב ביותר לרבנו איך שבאו זרים וחיללו את עיר הקודש ובפרט שפתחום בשבת קודש! על כן היה הולך בשערי בית-קולנוע ומכניס ראשו לתוך קופת הכרטיסים שעומדים למכירה ולא נתן שימכרו, למרות שמכות רבות נחתו עליו בגלל זאת, עמד איתן ולא חת ולא זע משלוחי מחטיאי הרבים.

להלן סיפור מופלא, המראה לנו כי מעשיית חסד לא מפסידים לעולם. ולעיתים מגלים כי מאותה עשייה - למעשה ניצלים אף חיינו, ומעשה שהיה כך היה: רוני, אדם בסוף שנות הארבעים לחייו, נולד ברמת-גן, אך את שנות נעוריו עד הצבא עשה בקיבוץ ותיק בצפון. מלחמת יום-הכיפורים "תפסה" אותו די קשה. בצליחת התעלה ראה הוא מראות קשים. חוויות קשות נשא עמו. מאוחר יותר עבד במחשבים. לאחר זמן הגיע לארה"ב, והחל לבנות עסק של הובלות. רכש משאית. הפרנסה לא הייתה קלה, ו'מיליונר' מזה לא צמח. הוא נשא אישה והקים משפחה יפה, שלושה ילדים חמודים והתקיים בכבוד. אחד מהעסקים עימם עבד, עבר למשרד חדש, ולרגל המאורע הזמנו כל הקשורים עמו להרמת כוסית. גם רוני בדרכו לשם. **השעה נקבעה ל-09:00, ומתוך הכרות עם הבוס, ידע רוני כי עליו להיות בזמן. זהו אדם שהדיוק והקפדה על זמנים הם חלק מהעסק שלו, ואכן, יש לכבדו ולהתייבץ במועד.**

בשכונתו של רוני, ישנם מספר בתי כנסת, ואת תפילת שחרית המוקדמת יותר של אותו יום החליט להתפלל בבית כנסת "אהבת אחים". הוא מכיר את המתפללים, חלקם גרים בסביבתו הקרובה, אנשים נחמדים. התפילה מתחילה בשעה 06:15 ומסתיימת בשעה 07:00. את ארוחת הבוקר והסידורים יסיים בערך בשעה 07:20. יש לו בערך שעה וארבעים דקות. כך היה התכנון במקור - אך הוא פעל רק עד לרגע, שחלץ את התפילין.

רבות מחשבות בלב איש, ועצת ה' - היא תקום. באותו רגע ניגש אליו מר ג', שנימנה על המתפללים הקבועים. אדם זה איבד ל"ע בשואה את משפחתו, אישה ושלושה ילדים, ניצל בניסי נסים מיד הצוררים, והגיע לארה"ב עם גל ההגירה לאחר המלחמה. כאן נשא אישה והקים משפחה, אך הפצע מעולם לא הגליד. קשר מיוחד לא היה ביניהם - שלום שלום מנומס, ושבת-שלום ותו לא. הבדלי השנים ותחומי תעסוקה שונים, השאירו כל אחד בתחומו. והנה ניגש אל רוני מר ג', והחל לספר לו: **"היום זה היום השנה לכניסתנו לגטו"**. המשפטים הראשונים היו כואבים וטעונים מאוד, ורוני חש שעליו להקשיב לזקן. הוא הביט בשעונו. כן, יש לו עוד מספיק זמן. הוא נענע בראשו, והשמיע מילות קישור לסיפור, שאל שאלות בנימוס, והזקן מפליג בסיפוריו. השעה מתאחרת, אבל לבו לא נותן לו להפסיק את הזקן. הוא מנסה בעדינות לרמוז לו כי זמנו קצר, וכי מחכים לו בשעה 09:00 בעיר, אבל הזקן בשלו, מתאר את ילדיו האהובים שעלו למוקד, את הסבל הנורא שעבר עליו. רוני מתבונן בשעון ומנסה בשנית לרמוז - אבל הזקן לא קולט את הרמז.

ואז רוני חושב, הרי זה חסד אמיתי להקשיב, רק לשמוע את הכאב הפורץ. באמריקה שבה הכל עסוקים, אין שיחות רבות כאלו, ומעטים המוכנים להטות אוזן בתחילתו של יום, לשמוע את הזולת. והוא מחכה בסבלנות אין-קץ לסיום דברי מר ג'. רק בשעה 08:00 הסתיימו הסיפורים, ורוני מזנק החוצה אל הרכב, כמובן שאת החלק של התוכניות והסידורים השאיר למחר. קעת החשוב ביותר להגיע בזמן. בשעה 08:00 הוא דוהר עם המשאית לעבר העיר.

כאדם הנוהג כבר כ-18 שנים בעיר הגדולה, הכיר כל קיצור דרך, ועקף מקומות מועדים לפורענות. בראשו כבר תכנן כי ייגש למגרש החניה המסודר (אך היקר) ברחוב סמוך, ומשם ילך רגלי למקום האירוע. בעודו ממתין, כאמור, ברמזור, ומעביר בראשו את השאלה: "למה זה קורה לי?!", התחלף הרמזור. הרכב שלפניו נכנס לתוך הצומת, ולפתע חשכו עיניו. גשם של עפר, אבנים ומתכות ניתך על הכביש לפניו. הרכב שהקדים אותו במספר מטרים, כבר היה כולו מכוסה בבלייל מוזר שלא הבין מהו ומאין בא. במחשבה אינסטינקטיבית שבר את ההגה בכל כוחו שמאלה, לחץ על הדוושה בכל כוחו, וטס מן המקום כשהוא נוהג כ"טייס אוטומטי". באותו רגע המראות הקשים של חציית התעלה צפו ועלו. כל זה חזר בחלקיק של שנייה, כשהוא הולם ברוני בעוצמה אדירה. לא ידע איך, אבל כפי הנראה נכנס הוא להלם מוחלט.

בחסד עליון הצליח לעצור בצד. מרחק מטרים ספורים מהמשרד החדש. שם נשאר לשבת במקומו מסומר כששעות! ללא יכולת לזוז או לעשות משהו. פשוט השתתק! רק לאחר שש שעות יצא מהתרדמה. כשהביט בשעון והבין את שארע עימו - ומיד התקשר הביתה לגולל לאשתו את מה שארע.

כשרעייתו ענתה לטלפון הוא החל לספר המעשה וכי לא הספיק להיות באירוע, על אף שהיה רק מרחק מטרים ספורים מהמקום. מה הופתע לשמוע את קולה של אשתו רועד. לשאלתו מה אירע, ענתה היא, שידעה כי הוא אמור היה להיות באולם בתוך המגדלים בשעה 09:00, אותם מגדלים שמחבלי "אל-קעידה" פוצצו כאשר השתלטו על צוות המטוס באמצע הטיסה, וניווטו אותו לעבר בנייני התאומים בניו-יורק. אסון ה-11 בספטמבר למניינם. המחבלים פוצצו את המגדלים והיא ניסתה שעות להתקשר אליו ולברר מה עלה בגורלו - אולם הוא לא ענה. **שעות חולפות והוא לא מתקשר. מה כבר אפשר לחשוב? רק עתה הבין את גודל הנס שאירע בזכות הזקן ניצול השואה, שמצא דווקא את הבוקר הזה לפרוש בפניו את ההיסטוריה שלו. ב"ה היו שניהם שלוחי ההשגחה. בסלון ביתו של רוני עומדות מספר אבנים שנפלו על המשאית ונמצאו אח"כ, הן העדות למאמר: "וצדקה (הקשבה) תציל ממוות!"**

<p>הרב אטון שבתי בן אסטריא זצ"ל משה בן עליזה ז"ל ליליאן בת רבקה ע"ה אביבה בת איירין ע"ה אסתר בת נעמי ע"ה משה בן עישה ז"ל חווה בת אילנה ע"ה אלברט ציון בן נעמה ז"ל יהודה מנחם בן רחל ז"ל אינס בת מאירה ע"ה כל נשמות עם ישראל</p>	<p>הרב יצחק כדורי בן תפאחה זצ"ל יעקב בן סלימה ז"ל יעקב בן מרגלית ז"ל יוסף מלכה בר סעדה ז"ל משה בן רזה ז"ל עמי בן אורה ז"ל שבתי בן חזלה ז"ל שמואל בן יוכבד ז"ל חיים בן רבקה ז"ל משה צבי בן לאה ושמואל ז"ל ביה כלימה בת רות ע"ה</p>	<p>לע"נ תנצב"ה</p>	<p>הרב שמואל דרזי בן שמחה זצ"ל מאיר מורד בן שושנה ז"ל מצליח בן אסתר ז"ל שמואל בן רבקה ז"ל נעמי בת כותון ע"ה עליזה בת שמחה מרילי ע"ה מרים בת בלה ע"ה דוד בן רחל ז"ל שושנה בת חבובה ע"ה זבולון בן מרים ז"ל ברוך בן ורדה ז"ל</p>	<p>הרב מרדכי צמח בן מזל זצ"ל הרב מנחם בצרי בן ויקטוריה זצ"ל שרה בת חבובה ע"ה יצחק בן חביבה ז"ל סוליקה מלכה בת עישה ע"ה אברהם בן יונה ז"ל חנניה ז"ל בן יעקב ויהודית הי"ו סלים בן ורדה שבו ז"ל אהרון (אורי) בן רבקה ז"ל נעמה בת גורג'יה ע"ה צדיק חכם בן חזלה ז"ל</p>
---	---	------------------------	---	--